

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾

z dnia2014 r.

w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzorów dokumentów potwierdzających szkolenie

Na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ramowe programy szkoleń:

- 1) dla inspektora ochrony katodowej – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, który obejmuje:
 - a) ramowy program szkolenia dla inspektora ochrony katodowej – poziom 1,
 - b) ramowy program szkolenia dla inspektora ochrony katodowej – poziom 2;
- 2) dla inspektora nadzoru powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami Konwencji SOLAS – w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) dydaktycznego dla instruktorów – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków – w załączniku nr 4 do rozporządzenia, który obejmuje:
 - a) ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich,
 - b) ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie,
 - c) skrócony ramowy program szkolenia na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków.

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej - gospodarka morska, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1391).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1068, z 2013 r. poz. 852 oraz z 2014 r. poz. 609.

2. Objasnienia symboli i skrótów stosowanych w ramowych programach szkoleń, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 2. Wzory dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń, o których mowa w § 1 ust. 1, zawiera załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Świadectwa wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2005 r. w sprawie wykszolenia i kwalifikacji zawodowych marynarzy (Dz. U. Nr 47, poz. 445 oraz z 2010 r. Nr 249, poz. 1669), na wniosek posiadacza, podlegają wymianie na:

- 1) świadectwo dydaktyczne dla instruktorów - na świadectwo dydaktyczne dla instruktorów;
- 2) świadectwo operatora VTS - na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków.

2. Świadectwa inspektora powłok malarskich, wydane przez ośrodki szkoleniowe posiadające pozwolenie na prowadzenie szkoleń inspektorów powłok malarskich przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, na wniosek posiadacza, podlegają wymianie na świadectwa inspektora powłok malarskich, jeśli w dniu wydania świadectwa ośrodek szkoleniowy był objęty nadzorem dyrektora urzędu morskigo.

3. Do wymiany świadectw, o których mowa w ust. 1 i 2, konieczne jest złożenie do dyrektora urzędu morskigo stosownego wniosku wraz z dokumentem podlegającym wymianie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER

INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Za zgodność pod
względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego
Anna Kubik

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone pkt. 8.30, 8.31, 8.32. załącznika do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie programów szkoleń i wymagań egzaminacyjnych w zakresie kwalifikacji zawodowych marynarzy (Dz. U. Nr 173, poz. 1445, z 2009 r. Nr 44, poz. 355 oraz z 2010 r. Nr 55, poz. 334), które zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1068 oraz z 2013 r. poz. 852) utraciło moc z dniem 26 lipca 2013 r.

Załącznik nr 1

1. Ramowy program szkolenia dla inspektora ochrony katodowej – poziom 1

1.1.	Szkolenie:	INSPEKTOR OCHRONY KATODOWEJ – poziom 1*				
	Zakres szkolenia:	morskie konstrukcje metalowe				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	18	27			45

* Program szkolenia oparty na normie PN-EN 15257:2008 oraz standardzie NACE *cathodic inspector level 2*. Przeszkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	PODSTAWY ELEKTRYCZNOŚCI 1. Obwód elektryczny, podstawowe pojęcia, prawo Ohma, prawa Kirchhoffa, elektryczny obwód prosty i rozgałęziony, połączenia szeregowo, równoległe, mieszane. 2. Zasady pomiaru natężenia i napięcia prądu stałego oraz przemiennego, pomiary rezystancji.	1	1			2
2	PODSTAWY KOROZJI 1. Podstawowe ogniwo korozyjne. 2. Szereg napięciowy metali. 3. Makroogniwa korozyjne: 1) galwaniczne; 2) zróżnicowanego natlenienia; 3) zróżnicowanego stężenia; 4) naprężeniowe. 4. Korozja wywoływana przez prądy błądzące.	2				2
3	PODSTAWY OCHRONY KATODOWEJ 1. Kryteria ochrony katodowej. 2. Zasady ochrona przy pomocy anod galwanicznych i z zewnętrznym źródłem prądu.	2				2
4	POWŁOKI OCHRONNE 1. Rodzaje powłok ochronnych: 1) organiczne; 2) malarskie; 3) metalowe. 2. Współdziałanie powłok i ochrony katodowej.	2				2

5	<p>WPLYW CZYNNIKÓW ŚRODOWISKOWYCH NA ZAPOTRZEBOWANIE PRĄDOWE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czynniki wpływające na agresywność korozyjną wody morskiej. 2. Pomiary rezystywności wody morskiej lub mułu z użyciem soil-box, konduktometru, pomiar zasolenia. 3. Czynniki wpływające na zapotrzebowanie prądowe: <ol style="list-style-type: none"> 1) zawartość tlenu; 2) prądy morskie; 3) osady wapienne; 4) temperatura; 5) zasolenie; 6) pH; 7) porastanie; 8) głębokość; 9) zmiany sezonowe; 10) sztormy. 	3	4			7
6	<p>POMIARY POTENCJAŁOWE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zasady ogólne wykonywania pomiaru potencjału konstrukcji, oprzyrządowanie (rodzaje elektrod do pomiarów w środowisku wody morskiej, przenośne i stałe elektrody odniesienia, mierniki, rejestratory). 2. Pomiar potencjału załączeniowego i wyłączeniowego, składowa IR, ocena skuteczności ochrony katodowej. 3. Pomiary gradientu potencjału w wodzie morskiej. 	2	8			10
7	<p>INNE POMIARY</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sprawdzenie kalibracji sprzętu pomiarowego przed użyciem. 2. Sprawdzenie ciągłości elektrycznej wszystkich części konstrukcji przeznaczonej do ochrony. 3. Pomiary napięcia i natężenia w obwodzie ochrony katodowej oraz na wyjściu SOK. 4. Pomiary natężenia prądu wyjściowego anody z wykorzystaniem systemu monitorowania (anody połączone kablami) lub miernika szczękowego. 5. Pomiar grubości ścianek z użyciem miernika ultradźwiękowego. 6. Pomiar grubości wżerów. 	2	10			12
8	<p>EKSPLOATACJA INSTALACJI OCHRONY KATODOWEJ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Inspekcja i konserwacja elementów instalacji ochronnej. 2. Przeglądy bieżące i okresowe instalacji ochronnej. 	2	4			6
9	<p>ZASADY BEZPIECZEŃSTWA I NORMY W OCHRONIE KATODOWEJ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zasady bezpieczeństwa przy eksploatacji instalacji ochrony katodowej. 2. Omówienie norm z dziedziny ochrony katodowej. 	2				2
	Razem	18	27			45

II. Wymagania wstępne

Wykształcenie ponadgimnazjalne, udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia związane z pomiarami napięcia, prądu i rezystancji.

IV. Umiejętności

Wykonywanie podstawowych pomiarów w systemach ochrony katodowej.

2. Ramowy program szkolenia dla inspektora ochrony katodowej – poziom 2

1.2.	Szkolenie:	INSPEKTOR OCHRONY KATODOWEJ – poziom 2*				
	Zakres szkolenia:	morskie konstrukcje metalowe				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	24	18			42

* Program szkolenia oparty na normie PN-EN 15257:2008 oraz standardzie NACE *cathodic inspector level 3*. Szkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	TEORIA KOROZJI 1. Demonstracja pracy makroogniw korozyjnych. 2. Zasady ochrony katodowej: 1) diagramy Pourbaix; 2) wykresy Evansa; 3) elektryczny obwód zastępczy ogniwa korozyjnego chronionego katodowo. 3. Kryteria ochrony katodowej. 4. Wyznaczanie szybkości korozji.	4	4			8
2	OCHRONA KATODOWA PRZY POMOCY ANOD GALWANICZNYCH 1. Wady i zalety metody. 2. Materiały do produkcji anod: 1) charakterystyka elektrochemiczna; 2) zastosowania. 3. Przykłady obliczeń i rozwiązań projektowych instalacji ochronnej dla prostych warunków, np. boi i małych łodzi.	2	2			4
3	OCHRONA KATODOWA Z ZEWNĘTRZNYM ŹRÓDŁEM PRĄDU 1. Wady i zalety metody. 2. Materiały do produkcji anod polaryzacyjnych: 1) trudnoroztworzalne; 2) nieroztworzane. 3. Przykłady rozwiązań projektowych instalacji ochronnej dla: 1) konstrukcji przybrzeżnych; 2) konstrukcji oddalonych od lądu; 3) platform; 4) statków.	2				2
4	SYSTEMY MONITOROWANIA 1. Elektrody symulujące, kupony korozyjne. 2. Systemy zdalnego pomiaru napięcia i natężenia prądu. 3. Przesyłanie danych pomiarowych do jednostki centralnej.	2	2			4
5	INSTALOWANIE ELEMENTÓW INSTALACJI OCHRONNEJ I ZASADY PROWADZENIA NADZORU NAD INSTALOWANIEM 1. Anod galwanicznych i zasilanych z zewnętrznego źródła prądu. 2. Stacji ochrony katodowej. 3. Stałych elektrod odniesienia. 4. Przyłączy i linii kablowych. 5. Urządzeń izolujących.	4				4

6	PRZEGLĄDY PODWODNE 1. Organizacja podwodnych pomiarów potencjału i natężenia prądu (podwodnym miernikiem szczękowym). 2. Nadzór nad inspekcją wizualną z wykorzystaniem nurkowania lub ROV (pojazdu zdalnie sterowanego): 1) uszkodzenia powierzchni i powłoki; 2) uszkodzenia elementów instalacji; 3) oszacowanie wymiarów anod galwanicznych.	4				4
7	EKSPLOATACJA SYSTEMU OCHRONY KATODOWEJ 1. Analiza wyników pomiarów potencjału i natężenia prądu. 2. Wykrywanie anomalii i określanie działań zaradczych.	1	2			3
8	NORMY W OCHRONIE KATODOWEJ 1. Omówienie norm PN-EN. 2. Charakterystyka instytucji klasyfikacyjnych.	2				2
9	PROJEKTOWANIE UKŁADÓW OCHRONY KATODOWEJ 1. Wybór koncepcji systemu ochronnego, założenia projektowe. 2. Parametry ochrony katodowej: 1) powierzchnia do ochrony; 2) zapotrzebowanie prądowe; 3) natężenie prądu z pojedynczej anody galwanicznej; 4) sumaryczna masa materiału anodowego; 5) ilość anod galwanicznych.	3	8			11
	Razem	24	18			42

II. Wymagania wstępne

Wykształcenie wyższe pierwszego stopnia techniczne, udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Teoria procesów korozyjnych i ich klasyfikacja. Metody ochrony przed korozją.

IV. Umiejętności

Kierowanie zespołami pomiarowymi. Szczegółowe zasady pracy systemów ochrony katodowej. Interpretacja wyników pomiarowych

Ramowy program szkolenia dla inspektora nadzoru powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami Konwencji SOLAS

2.	Szkolenie:	INSPEKTOR NADZORU POWŁOK MALARSKICH STATKÓW MORSKICH *				
	Zakres szkolenia:	prawidła II-1/3-2 i XII/6 Konwencji SOLAS				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	18	32			50

* Program szkolenia oparty jest na standardzie NACE *coating inspector level 2* oraz FROSIO *coating inspector level III*. Szkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	KONWENCJA SOLAS 1. Historia, cel powstania, zobowiązania wynikające z jej stosowania. 2. Podstawa prawna szkolenia.	1				1
2	KOROZJA 1. Korozje i rodzaje uszkodzeń: 1) natura procesów korozyjnych: a) korozja elektrochemiczna, b) rodzaje ogniw korozyjnych; 2) charakterystyka rodzajów korozji: a) korozja ogólna, b) korozja galwaniczna, c) korozja wżerowa, d) korozja szczelinowa, e) erozja korozja, f) korozja selektywna, g) naprężeniowe pękanie korozyjne, h) korozja międzykrystaliczna; 2. Podstawy technologii ochrony przed korozją: 1) ochrona katodowa; 2) współdziałanie powłok i ochrony katodowej; 3) kryteria ochrony katodowej; 4) elektrody odniesienia; 5) ochrona powłokowa: a) wykładziny, b) farby i lakiery, c) podstawowe składniki; 6) inhibitory korozji: a) inhibitory katodowe, b) inhibitory anodowe, c) inhibitory mieszane. 3. Materiały i projektowanie konstrukcji: 1) materiały konstrukcyjne i ich właściwości korozyjne w różnych środowiskach: stal konstrukcyjna, trudnordzewiejące, stopowe, tytan, stopy niklu, miedź i stopy miedzi, cynk, aluminium; 2) wpływ rozwiązań konstrukcyjnych na ograniczanie procesów korozyjnych; 3) rodzaje powłok malarskich i ich właściwości: a) powłoki proszkowe, b) powłoki asfaltowe, c) powłoki gumowe, d) powłoki galwaniczne,	5				5

	e) powłoki ogniowe; 4) zakres stosowania powłok malarskich, wady i zalety.				
3	POWŁOKI OCHRONNE 1. Mechanizmy utwardzania materiału powłokowego: 1) wysychanie fizyczne farby; 2) utwardzanie chemiczne; 3) przykłady wyrobów malarskich. 2. Specyfikacja powłok: 1) rodzaje wyrobów malarskich ich właściwości fizykochemiczne i odpornościowe; 2) okres trwałości powłoki. 3. Defekty powłok: 1) przyczyny defektów malarskich; 2) rozpoznawanie defektów, pochodzenie defektu, procedura usunięcia defektu; 3) defekty powłok: a) utrata przyczepności, b) pęcherzenie, c) kraterowanie, d) rybie oczy, e) ukłucia szpilką, f) spękania, g) inne. 4. Sprzęt do malowań i zastosowań specjalnych: 1) malowanie proszkowe i systemy do nanoszenia elektrostatycznego; 2) malowanie kataforetyczne i wyroby wodorozcieńczalne; 3) natrysk hydrodynamiczny; 4) natrysk pneumatyczny; 5) agregaty malarskie i wyposażenie malarni, podgrzewacze, mieszalniki; 6) sprzęt do powłok specjalnych.	4			4
4	PRZYGOTOWANIE POWIERZCHNI 1. Czyszczenie powierzchni: 1) narzędzia do czyszczenia powierzchni; 2) urządzenia do czyszczenia płomieniowego i obróbki strumieniowo-ściernej; 3) rodzaje ścierniw; 4) odtłuszczanie – rozpuszczalniki i emulsje; 5) trawienie; 6) powłoki konwersyjne – fosforanowanie i chromianowanie; 7) przetwarzacze rdzy. 2. Usuwanie wilgoci: 1) wentylacja na stanowisku malarskim; 2) temperatura punktu rosy; 3) kabiny natryskowe; 4) urządzenia do ogrzewania i usuwania wody z powietrza. 3. Zastosowanie technologii <i>waterjettingu</i> : 1) definicja, podział i właściwości: a) LPWC, b) HPWC, c) HPWJ, d) UHPWJ; 2) usuwanie soli rozpuszczalnych i tłuszczów z powierzchni; 3) ogrzewanie powierzchni; 4) wzorce powierzchni po <i>waterjettingu</i> ; 5) wyroby malarskie stosowane do powierzchni po <i>waterjettingu</i> . 4. Kontrola zanieczyszczeń jonowych na powierzchni. 5. Kontrola szorstkości powierzchni. 6. Badanie jakości ścierniw. 7. Oznaczanie wilgotności względnej i temperatury punktu rosy na	3	9		12

	<p>podłożach przygotowanych do malowania.</p> <p>8. Pokaz przygotowania powierzchni do malowania za pomocą wody pod wysokim ciśnieniem oraz ocena przygotowania powierzchni po obróbce wodą pod wysokim ciśnieniem.</p>					
5	<p>INSPEKCJA POWŁOK</p> <p>1. Zadania inspektora:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) procedury inspektorskie; 2) kontrola podłoża; 3) przygotowanie powierzchni; 4) nakładanie wyrobu; 5) kontrola ostateczna; 6) przygotowanie dokumentacji. <p>2. Procedury kontrolne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprawdzanie parametrów procesu tworzenia zestawu malarskiego; 2) ocena stanu wyjściowego powierzchni; 3) ocena stanu podłoża; 4) stopnia zardzewienia; 5) wizualna ocena stanu podłoża; 6) ocena obecności jonów; 7) sprawdzanie farb w stanie ciekłym oraz utwardzonej powłoki. <p>3. Zastosowanie procedur inspekcji do testowania destrukcyjnego i niestrukcyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) metody destrukcyjne i niestrukcyjne oceny; 2) procedury stosowane przy badaniach destrukcyjnych i niestrukcyjnych. <p>4. Przyrządy do inspekcji i metody testowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mierniki grubości powłok suchych i mokrych; 2) zestawy do wyznaczania obecności soli rozpuszczalnych na podłożu; 3) mierniki temperatury i wilgotności; 4) komparatory chropowatości; 5) noże do wyznaczania przyczepności metodą siatki nacięć; 6) przyrząd do wyznaczania przyczepności metoda odrywowa; 7) testery defektów metodą nisko- i wysokonapięciową. <p>5. Techniki inspekcji powłok:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) inspekcja podłoża (na zgodność ze standardem ISO 8501-3): <ol style="list-style-type: none"> a) stan spawów, b) odpryski, c) zaokrąglenia krawędzi; 2) ocena stanu podłoża; 3) ocena czystości powierzchni; 4) sprawdzenie obecności soli rozpuszczalnych na powierzchni podłoża: <ol style="list-style-type: none"> a) metoda z użyciem konduktometru, b) metoda Breła; 5) ocena prawdopodobieństwa wystąpienia kondensacji wody: <ol style="list-style-type: none"> a) pomiar parametrów klimatycznych w czasie nakładania powłok, b) wyznaczanie punktu rosy; 6) ocena chropowatości powierzchni: <ol style="list-style-type: none"> a) definicja współczynnika ry5, b) komparatory, c) profilometry; 7) przyrząd z taśmą replikacyjną; 8) ocena ciekłego wyrobu malarskiego – pomiar lepkości, gęstości, zawartości części stałych; 9) pomiar grubości powłok mokrych i suchych; 10) obliczanie zużycia farby; 11) wyznaczanie przyczepności warstwy farby do podłoża i przyczepności międzywarstwowej; 	5	12			17

	<p>12) wyznaczanie twardości powłoki.</p> <p>6. Inspekcje powłok malarskich:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) badanie grubości powłoki mokrej; 2) badanie grubości powłoki wyschniętej; 3) badanie twardości powłok malarskich; 4) pomiar impedancji powłok malarskich; 5) badanie szczelności powłok malarskich; Badanie metodą niskonapięciową (ASTM D 5162); 6) badanie metodą wysokonapięciową (ASTM D 5162); 7) pomiary przyczepności: <ol style="list-style-type: none"> a) pomiary przyczepności powłoki do podłoża zgodnie z ISO 2409, b) pomiary przyczepności przy użyciu testu z taśmą (ASTM D3359), c) pomiary przyczepności metodą <i>pul-off</i> (ISO 4624). 					
6	<p>OCENA WYROBU MALARSKIEGO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kontrola lepkości wyrobów malarskich. 2. Badanie zdolności krycia przez wyroby malarskie. 3. Ocena roztrucia pigmentów. 4. Identyfikacja rozpuszczalników/rozcieńczalników. 		6			6
7	<p>NORMY I DOKUMENTACJA</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Normy: <ol style="list-style-type: none"> 1) ISO; 2) ASTM; 3) NACE. 2. Uzgodnienia przedwykonawcze: <ol style="list-style-type: none"> 1) przegląd MSDS i karty technicznej wyrobu malarskiego; 2) opis techniczny powłoki; 3) symbole na opakowaniach farb dotyczących składu; 4) kontrola czasu ekspozycji i ochrony osobistej; 5) toksyczność i wiadomości ekologiczne; 6) przechowywanie wyrobu i środki ostrożności przy stosowaniu wyrobu; 7) postępowanie w przypadku wystąpienia zagrożenia. 3. Wiedza wymagana przez ANNEX 2 MSC/Circ.1198 i techniczna dokumentacja (<i>Coating Technical File</i>): <ol style="list-style-type: none"> 1) wymagania dotyczące wyboru zestawu grunt + farby – wymagania do konstrukcji zbiorników balastowych; 2) odbiory konstrukcji stalowej i powierzchni przed malowaniem; 3) warunki aplikacji farb; 4) odbiory powłok malarskich w zbiornikach balastowych; 5) sposoby i wymagana ilość pomiarów. 4. Prowadzenie dokumentacji: <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób wypełniania; 2) kontrola prawidłowego prowadzenia; 3) przekazywanie technicznej dokumentacji; 4) archiwizowanie technicznej dokumentacji. 5. Kalkulacja kosztów prac malarskich, ochrona środowiska i bezpieczeństwo. Koszty przygotowania powierzchni, koszty prac malarskich, koszty prac pomocniczych. 6. Bezpieczne wykonywanie prac malarskich, zagrożenia dla organizmu oraz środowiska. 		5			5
	Razem	18	32			50

II. Wymagania wstępne

Wykształcenie ponadgimnazjalne, udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia praktyczne dotyczące wykonawstwa powłok malarskich.

IV. Umiejętności

Inspekcja i diagnostyka powłok malarskich.

Ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów

3.	Szkolenie:	SZKOLENIE DYDAKTYCZNE DLA INSTRUKTORÓW*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób zamierzających prowadzić zajęcia w morskich jednostkach edukacyjnych, nieposiadających kwalifikacji pedagogicznych				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	20	40			60

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IMO 6.09. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady) i zaliczeniem w formie testu (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	WPROWADZENIE - IMO I JEJ ROLA W KSZTAŁCENIU KADR MORSKICH	1				1
2	CELE I ZADANIA SZKOLENIA DLA WYKŁADOWCÓW 1. Studium pilotażowe – przygotowanie wykładowców do organizowania i prowadzenia szkoleń. 2. Atrybuty (cechy) wykładowców a potrzeby szkolenia. 3. Struktura szkolenia. 4. Analiza szkolenia – cele kształcenia.	2	3			5
3	TWORZENIE SYSTEMU NAUCZANIA I PROJEKTOWANIE SZKOLENIA 1. System kształcenia. 2. Cele kształcenia: uczenie się a działanie. 3. Podejście systemowe do kształcenia oraz projektowanie szkolenia. 4. Ocena kwalifikacji - analiza problemów. 5. Analiza zadań i czynności zawodowych – potrzeby szkoleniowe. 6. Projektowanie szkolenia. 7. Opracowanie celów kształcenia. 8. Określanie potrzeb szkoleniowych. 9. Program nauczania.	4	8			12
4	FORMUŁOWANIE STRATEGII NAUCZANIA 1. Wybór metod nauczania. 2. Zasady kształcenia. 3. Zasady przygotowania materiałów szkoleniowych. 4. Środki dydaktyczne. 5. Przegląd metod nauczania: 1) studiowanie literatury fachowej oraz materiałów pomocniczych (konspektów); 2) prowadzenie wykładów; 3) prowadzenie pokazów i ćwiczeń laboratoryjnych; 4) prowadzenie seminariów i dyskusji; 5) kierowanie pracami grupowymi (zespołowymi); 6) zapoznanie się z instytucją poprzez zwiedzanie; 7) studium przypadku; 8) projekty, ćwiczenia; 9) metoda ról społecznych, gry symulacyjne. 6. Skuteczność szkolenia. 7. Metodyka przygotowania materiałów potrzebnych do szkoleń.	8	22			30
5	OCENA SYSTEMU NAUCZANIA 1. Ocena uczestników szkolenia. 2. Ocena efektów szkolenia.	3	5			8

6	PODSUMOWANIE	2	2			4
	1. Planowanie i prowadzenie szkolenia – zestaw zadań do wykonania.					
	2. Studium pilotażowe – ponowna analiza problemów oraz podsumowanie.					
	Razem	20	40			60

II. Wymagania wstępne

Brak

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Przekazanie w sposób zrozumiały treści wykładanego przedmiotu uczestnikom szkolenia.

4.1. Ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich

4.1.	Szkolenie:	SZKOLENIE PODSTAWOWE NA ŚWIADECTWO OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI RUCHU STATKÓW*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	307	117		223	647

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IALA V-103/1. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady), zaliczeniem w formie testu (ćwiczenia) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	JĘZYK ANGIELSKI	91	75			166
2	ZARZĄDZANIE RUCHEM STATKÓW 1. Identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek. 2. Koordynacja komunikacji. 3. Ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków. 4. Prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 5. Zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach. 6. Przewidywanie i planowanie schematów ruchu. 7. Rejony krytyczne. 8. Statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie. 9. Plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem.	52			54	106
3	OBSŁUGA URZĄDZEN	39			6	45
4	WIEDZA NAUTYCZNA	85	38			123
5	KOORDYNACJA KOMUNIKACJI	7			11	18
6	SAFESEANET 1. Wspólnotowy system SSN: 1) podstawy prawne; 2) dokumenty EMSA; 3) obsługa strony internetowej. 2. Narodowy System SSN: 1) organizacja służby SSN; 2) obsługa aplikacji; 3) procedury; 4) sposoby wysyłania notyfikacji i zgłaszania niecisłości; 5) współpraca ze służbami zaangażowanymi w nadzór nad bezpieczeństwem morskim.	15			42	57
7	CECHY OSOBOWE	6	4			10
8	POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH AWARYJNYCH 1. Plany reagowania w sytuacjach awaryjnych. 2. Trudne warunki pogodowe. 3. Statki specjalne o ograniczonej zdolności manewrowej. 4. Zagrożenia wewnętrzne, zewnętrzne.	12			10	22

9	ĆWICZENIA NA SYMULATORZE 1. Ćwiczenie umiejętności podstawowych: 1) identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek; 2) koordynacja komunikacji; 3) ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków; 4) prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 2. Zarządzanie ruchem i rozwiązywanie sytuacji konfliktowych: 1) przewidywanie i planowanie schematów ruchu; 2) rejony krytyczne; 3) statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie; 4) plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem. 3. Sytuacje awaryjne i specjalne okoliczności: 1) plany reagowania w sytuacjach awaryjnych; 2) trudne warunki pogodowe; 3) statki specjalne, nieodpowiadające za swoje ruchy i o ograniczonej zdolności manewrowej.				100	100
	Razem	307	117		223	647

II. Wymagania wstępne

Posiadanie:

- wykształcenia wyższego pierwszego stopnia,
- świadectwa przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie co najmniej operacyjnym,
- co najmniej świadectwa ograniczonego operatora GMDSS.

Szkolenie prowadzone dla osób nie posiadających odpowiednich kwalifikacji morskich, przygotowujące do zajmowania stanowisk w stacjach VTS oraz kierowania ruchem statków.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treści szkolenia.

IV. Umiejętności

Zarządzanie ruchem statków na torach wodnych, w portach i na podejściach do portów, komunikacja ze statkami nawigującymi w rejonie odpowiedzialności systemu VTS, podejmowanie decyzji w oparciu o dane odnośnie ruchu statków.

4.2. Ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie

4.2.	Szkolenie:	SZKOLENIE PODSTAWOWE NA ŚWIADECTWO OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI RUCHU STATKÓW*				
	Zakres przeszkolenia:	szkolenie dla osób posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	152	42		177	371

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IALA V-103/1. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady), zaliczeniem w formie testu (ćwiczenia) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	JĘZYK ANGIELSKI	16	25			41
2	ZARZĄDZANIE RUCHEM STATKÓW 1. Identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek. 2. Koordynacja komunikacji. 3. Ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków. 4. Prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 5. Zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach. 6. Przewidywanie i planowanie schematów ruchu. 7. Rejony krytyczne. 8. Statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie. 9. Plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem.	46			52	98
3	OBSŁUGA URZĄDZEŃ	39			6	45
4	WIEDZA NAUTYCZNA	27	15			42
5	KOORDYNACJA KOMUNIKACJI	4			7	11
6	SAFESEANET 1. Wspólnotowy system SSN: 1) podstawy prawne; 2) dokumenty EMSA; 3) obsługa strony internetowej. 2. Narodowy System SSN: 1) organizacja służby SSN; 2) obsługa aplikacji; 3) procedury; 4) sposoby wysyłania notyfikacji i zgłaszania nieścisłości; współpraca ze służbami zaangażowanymi w nadzór nad bezpieczeństwem morskim.	4			2	6
7	CECHY OSOBOWE	4	2			6
8	POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH AWARYJNYCH 1. Plany reagowania w sytuacjach awaryjnych. 2. Trudne warunki pogodowe. 3. Statki specjalne o ograniczonej zdolności manewrowej. 4. Zagrożenia wewnętrzne i zewnętrzne.	12			10	22
9	ĆWICZENIA NA SYMULATORZE 1. Ćwiczenie umiejętności podstawowych: 1) identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek; 2) koordynacja komunikacji; 3) ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków; 4) prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 2. Zarządzanie ruchem i rozwiązywanie sytuacji konfliktowych: 1) zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach; 2) przewidywanie i planowanie schematów ruchu; 3) rejony krytyczne;				100	100

	4) statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie; 5) plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem. 3. Sytuacje awaryjne i specjalne okoliczności: 1) plany reagowania w sytuacjach awaryjnych; 2) trudne warunki pogodowe; 3) statki specjalne, nieodpowiadające za swoje ruchy i o ograniczonej zdolności manewrowej.					
	Razem	152	42		177	371

II. Wymagania wstępne

Posiadanie:

- wykształcenia wyższego pierwszego stopnia,
- dyplomu na poziomie co najmniej operacyjnym w dziale pokładowym,
- świadectwa przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie co najmniej operacyjnym
- co najmniej świadectwa ograniczonego operatora GMDSS.

Szkolenie prowadzone dla osób posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie, przygotowujące do zajmowania stanowisk w stacjach VTS oraz kierowania ruchem statków.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Zarządzanie ruchem statków na torach wodnych, w portach i na podejściach do portów, komunikacja ze statkami nawigującymi w rejonie odpowiedzialności systemu VTS, podejmowanie decyzji w oparciu o dane odnośnie ruchu statków.

4.3. Skrócony ramowy program szkolenia na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków

4.3.	Szkolenie:	SZKOLENIE PODSTAWOWE NA ŚWIADECTWO OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI RUCHU STATKÓW*				
	Zakres przeszkolenia:	szkolenie dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	10			40	50

* Program szkolenia jest oparty na zaleceniu IALA V 103/1. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	ZARZĄDZANIE RUCHEM STATKÓW, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM MIĘDZYNARODOWYCH I KRAJOWYCH PODSTAW PRAWNYCH 1. Identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek. 2. Koordynacja komunikacji. 3. Ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków. 4. Prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów zgodnie z wytycznymi międzynarodowymi i krajowymi. 5. Przygotowanie raportów do państwa bandery o statkach łamiących przepisy COLREG. 6. Zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach, przewidywanie i planowanie schematów ruchu. 7. Rejony krytyczne. 8. Statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie. 9. Plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem. 10. Statków z dużym zanurzeniem. 11. Współpraca z innymi służbami (usługi żeglugowe, stacje pilotowe, Straż Graniczna, MRCK).	10				10
2	ĆWICZENIA NA SYMULATORZE 1. Ćwiczenie umiejętności podstawowych: 1) identyfikacja i monitorowanie ruchu jednostek; 2) koordynacja komunikacji; 3) ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków; 4) prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 2. Zarządzanie ruchem i rozwiązywanie sytuacji konfliktowych: 1) zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach; 2) przewidywanie i planowanie schematów ruchu; 3) rejony krytyczne; 4) statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie; 5) plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem. 3. Sytuacje awaryjne i specjalne okoliczności: 1) plany reagowania w sytuacjach awaryjnych; 2) trudne warunki pogodowe; 3) statki specjalne, nieodpowiadające za swoje ruchy i o ograniczonej zdolności manewrowej.				40	40
	RAZEM	10			40	50

II. Wymagania wstępne

1. Posiadanie:

- wykształcenia wyższego pierwszego stopnia i dyplom na poziomie co najmniej operacyjnym w dziale pokładowym, lub

- wykształcenia wyższego pierwszego stopnia w specjalności inżynieria ruchu morskiego, lub
 - wykształcenia wyższego pierwszego stopnia na kierunku i w specjalności wskazanej w certyfikacie uznania morskiej jednostki edukacyjnej oraz
 - co najmniej 12-miesięcznego stażu pracy związanego z wykonywaniem obowiązków operatora służby kontroli ruchu statków,
 - świadectwa przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie co najmniej operacyjnym,
 - co najmniej świadectwa ograniczonego operatora GMDSS.
2. Zaliczenie różnic programowych pomiędzy szkoleniem podstawowy dla operatora służby kontroli ruchu statków a szkoleniem skróconym.

Szkolenie prowadzone dla osób ze stażem pracy związanym z wykonywaniem obowiązków operatora służby kontroli ruchu statków, potwierdzające posiadanie wiedzy teoretycznej i praktycznej określonej przez zalecenia IALA, umożliwiające pracę na stanowisku operatora służby kontroli ruchu statków.

W wyniku szkolenia osoba szkolona powinna nabyć wiedzę i umiejętności określone poniżej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Zarządzanie ruchem statków na torach wodnych, w portach i na podejściach do portów, komunikacja ze statkami nawigującymi w rejonie odpowiedzialności systemu VTS, podejmowanie decyzji w oparciu o dane odnośnie ruchu statków.

OBJAŚNIENIA

I. SYMBOLE:

- 1) Σ – suma godzin;
- 2) W – wykłady;
- 3) C – ćwiczenia;
- 4) L – laboratorium;
- 5) S – symulator.

II. SKRÓTY:

- 1) ARPA (*Automatic Radar Plotting Aid*) – radar z automatycznym śledzeniem ech;
- 2) ASTM – amerykańskie stowarzyszenie Badań i Materiałów;
- 3) COLREG – Konwencja w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzona w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 106);
- 4) GMDSS (*Global Maritime Distress Safety System*) – Światowy morski system bezpieczeństwa i powiadamiania w niebezpieczeństwie;
- 5) FROSIO – Norweska Rada do spraw edukacji i certyfikacji Inspektorów do działań związanych z powierzchniami np. statków;
- 6) ISO – Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna;
- 7) MJE – morskie jednostki edukacyjne, zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1068 oraz z 2013 r. poz. 852);
- 8) MRCK – Morskie Ratownicze Centrum Koordynacyjne;
- 9) NACE – Statystyczna Klasyfikacja Działalności Gospodarczych w UE;
- 10) SOLAS – Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzona w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, z 1986 r. Nr 35, poz. 177 oraz z 2005 r. Nr 120, poz. 116) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321), i z Protokołem z 1988 r. do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 191, poz. 1173 i 1174);
- 11) SSN (*SafeSeaNet*) – system wymiany informacji morskiej;
- 12) VTS (*Vessel Traffic Service*) – Służba Kontroli Ruchu Statków;
- 13) IALA (*International Association of Lighthouse Authorities*) – Międzynarodowe Stowarzyszenie Służb Oznakowania Nawigacyjnego.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA
INSPEKTORA OCHRONY KADOTOWEJ
POZIOM 2

*Certificate of Training
for Cathodic inspector
Level 2*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No.

Zaświadcza się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

posiada szkolenie zgodnie z wymogami PN-EN 15257:2008
oraz ze standardem NACE inspektor ochrony katodowej
poziom 3

*has been duly trained in acc. with the provisions of PN-EN
15257:2008 and NACE cathodic inspector level 3 standard*

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

pieczęć urzędu morskiego
maritime office seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA
INSPEKTORA NADZORU POWŁOK
MALARSKICH STATKÓW MORSKICH

*Certificate of Training
for Surveyor of the seagoing ships paint coat
supervision*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No.

Zaświadcza się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

posiada szkolenie zgodnie z prawidłami II-1/3-2 i XII/6
Konwencji SOLAS oraz standardem NACE inspektor
ochrony katodowej poziom 2 lub FROSIO inspektor ochrony
katodowej poziom III

*has been duly trained in acc. with the provisions of SOLAS
convention, regulations II-1/3-2 and XII/6, and coating
inspector level 2 standard or FROSIO coating inspector level
III*

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA
DYDAKTYCZNEGO DLA INSTRUKTORÓW

*Certificate of Training
in Didactics for Instructors*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No.

Zaświadcza się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

posiada szkolenie zgodnie z wymaganiami Prawidła I/6
Konwencji STCW stosownie do zaleceń programu
modelowego IMO 6.09

*has been duly trained in acc. with the provisions Section
Regulation I/6 of STCW Convention and IMO Model Course
6.09*

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

pieczęć urzędu morskiego
maritime office seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO
OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI
RUCHU STATKÓW

*Vessel Traffic Service Operator
Certificate*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No.

Zaświadcza się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył szkolenie podstawowe wymagane na stanowisko
operatora służby kontroli ruchu statków zgodnie z
zaleceniem V-103/1IALA

*has successfully completed the basic training required for
Vessel Traffic Service Operator in acc. with IALA
Recommendation V-103/1*

Ograniczenia/Limitations applying:

ważne w rejonie:

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

pieczęć urzędu morskiego
maritime office seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o *bezpieczeństwie morskim* (Dz. U. Nr 228, poz.1368, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie morskim” i wprowadzeniem nowej delegacji ustawowej, zaistniała konieczność opracowania przepisów wykonawczych określających ramowe programy szkoleń pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzory dokumentów potwierdzających odbycie tych szkoleń.

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze zwany dalej „projektem rozporządzenia”, stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 78 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie morskim, zgodnie z którą minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, ramowe programy szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzory dokumentów potwierdzających odbycie tych szkoleń.

Do tej pory szkolenia osób związanych z gospodarką morską, nie będących równocześnie członkami załóg statków morskich, nie były w pełni regulowane. Trzy spośród szkoleń regulowanych projektem rozporządzenia określone były wcześniej w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 13 lipca 2005 r. w *sprawie programów szkoleń i wymagań egzaminacyjnych w zakresie kwalifikacji zawodowych marynarzy* (Dz. U. Nr 173, poz. 1445), które zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie morskim, utraciło moc z dniem 26 lipca 2013 r. Były to dwa programy szkoleń operatorów VTS oraz szkolenie dydaktyczne dla instruktorów. Szkolenia te nie są szkoleniami przeznaczonymi dla członków załóg statków morskich, zatem nie było możliwości ich określenia w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy o bezpieczeństwie morskim. Wobec faktu, że cieszyły się sporym zainteresowaniem, zaistniała konieczność ich określenia w projekcie rozporządzenia.

Dodatkowo, delegacja ustawowa umożliwi określenie standardów szkoleń osób zajmujących się inspekcjami poszycia statku. Praktyka pokazała, że szkolenia takie są niezbędne dla osób związanych z przemysłem stoczniowym, a w związku z tym są poszukiwane na rynku pracy. Do tej pory szkolenia te określone były wyłącznie wytycznymi Ministra Infrastruktury z 2008 r., przeznaczonymi do stosowania przez terenowe organy administracji morskiej. Uregulowanie w projekcie rozporządzenia szkoleń dla osób odpowiedzialnych za inspekcje poszycia statku umożliwi administracji morskiej wydawanie uczestnikom tych szkoleń dokumentów potwierdzających ukończenie odpowiednich szkoleń.

W § 1 projektu rozporządzenia określa się, że wymogi programowe dla poszczególnych szkoleń umieszczono w załącznikach 1 - 4 do projektu rozporządzenia, tj. precyzuje się, że:

1. załącznik nr 1 określa ramowe programy szkoleń dla inspektora ochrony katodowej na poziomie 1 i poziomie 2.
2. załącznik nr 2 określa się ramowy program szkolenia dla inspektora nadzoru powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami konwencji SOLAS.

3. załącznik nr 3 określa się ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów.
4. załącznik nr 4 określa ramowe programy szkoleń na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób:
 - a) nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich,
 - b) posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie,
 - c) wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków.

§ 1 odsyła również do załącznika nr 5 do projektu rozporządzenia, w którym objaśniono symbole i skróty stosowanych w ramowych programach szkoleń.

W § 2 wskazuje się, że wzory dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń określa w projekcie rozporządzenia załącznik nr 6. Przyjęte nazwy świadectw inspektora ochrony katodowej – poziom 1 oraz inspektora ochrony katodowej – poziom 2, określające poziomy szkolenia, różnią się od nazw standardów, na podstawie których przeprowadzane są te szkolenia, co jest działaniem zamierzonym. Zależność pomiędzy poziomem szkolenia określonym w standardzie NACE, na którym oparto oba szkolenia, a poziomem szkolenia w projekcie rozporządzenia wskazana jest w ramowych programach określających te szkolenia, pod tabelą, w której sumarycznie określono długość szkolenia.

W § 3 określa się warunki wymiany dotychczas wydanych świadectw potwierdzających odbycie szkoleń: dydaktycznego dla instruktorów, operatora VTS oraz inspektora powłok malarskich na świadectwa, których wzory określa projekt rozporządzenia.

W związku z koniecznością modyfikacji systemu, przy wykorzystaniu którego urzędy morskie wydają dokumenty potwierdzające odbycie szkoleń, proponuje się, aby projekt rozporządzenia wszedł w życie po 2 miesiącach od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega konsultacjom w celu uzyskania opinii z Europejskim Bankiem Centralnym lub innymi właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, o których mowa w § 27 ust. 4 uchwały Rady Ministrów Nr 190 z dnia 29 października 2013 r. - *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. poz. 979).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), przedmiotowy projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju. Stosownie do postanowień § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. poz. 979) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 18 sierpnia *o bezpieczeństwie morskim* (Dz. U. Nr 228, poz.1368, z późn. zm.) i ustanowieniem delegacji ustawowej, zaistniała możliwość opracowania nowych przepisów wykonawczych określających ramowe programy szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze.

II. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływać na morskie jednostki edukacyjne, jako podmioty, które będą chciały prowadzić szkolenia dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz na osoby ubiegające się o uzyskanie świadectw: inspektora ochrony katodowej na poziomie 1 i 2, inspektora powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniem konwencji SOLAS, operatora służby kontroli ruchu statków oraz dydaktycznego dla instruktorów. Regulacja wpłynie również na dyrektorów urzędów morskich, jako terenowe organy administracji morskiej, wydające świadectwa potwierdzające udział w szkoleniach przewidzianych projektem rozporządzenia.

III. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia skierowano do uzgodnień z następującymi podmiotami:

1. Politechnika Gdańska
2. Akademia Morska w Gdyni
3. Akademia Morska w Szczecinie
4. Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni
5. Szkoła Morska w Gdyni Sp. z o.o.
6. Gdyńska Szkoła Morska
7. Zespół Szkół Morskich im. Bohaterskich Obrońców Westerplatte
8. Zespół Szkół Morskich w Świnoujściu
9. Policealna Szkoła Morska w Szczecinie
10. Technikum Morskie w Zespole Szkół Technicznych i Morskich w Szczecinie
11. Zespół Szkół Morskich w Darłowie
12. Zespół Szkół Morskich w Kołobrzegu
13. Zespół Szkół Żeglugi Śródlądowej im. Bohaterów Westerplatte w Kędzierzynie-Koźlu
14. Zespół Szkół Żeglugi Śródlądowej – Technikum Żeglugi Śródlądowej w Nakle n. Notecią
15. Dohle Manning Agency (Poland) Sp. z o.o.
16. Ośrodek Szkolenia Pożarniczego - Fire Port Service
17. Ośrodek Szkoleniowy Polsteam s.c. Gdynia
18. Studium Doskonalenia Kadr Sp. z o.o.
19. Ośrodek Szkolenia Ratowniczego Fundacji Rozwoju Akademii Morskiej w Gdyni
20. Akademia Morska Studium GMDSS
21. Ośrodek Szkoleniowy Akademia Marynarki Wojennej
22. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej, Centrum Szkolenia Nurków Zawodowych
23. BERNHARD SCHULTE SHIPMANAGEMENT (POLAND) Sp. z o.o.
24. Straż Portowa Sp. z o.o.,
25. Bałtycka Akademia Umiejętności

26. Ośrodek Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego Portowej Straży Pożarnej „FLORIAN”
27. Ośrodek Szkoleniowy Ratownictwa Morskiego Akademii Morskiej w Szczecinie
28. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej w Szczecinie
29. Ośrodek Szkolenia Morskiego Przy Centrum Kształcenia Zawodowego
30. Centrum Szkolenia Morskiego „ZENIT”
31. Morski Ośrodek Szkoleniowy przy Akademii Morskiej w Szczecinie
32. Studium Doskonalenia Kadr Oficerskich Akademii Morskiej w Szczecinie
33. Towarzystwo Wiedzy Powszechnej - Oddział Regionalny w Szczecinie
34. Ośrodek Szkoleniowy Maritime Safety & Security
35. POLCARGO INTERNATIONAL Spółka z o.o. w Szczecinie, Ośrodek Szkolenia Morskiego w Kołobrzegu
36. Ośrodek Szkolenia Morskiego „LIBRA”
37. Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków
38. Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”
39. Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy
40. Związek Armatorów Polskich
41. Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów
42. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
43. Polski Rejestr Statków S.A. w Gdańsku
44. Det Norske Veritas Polska
45. Germanischer Lloyd Polska
46. Rosyjski Morski Rejestr Statków Oddział w Polsce,
47. RINA Poland
48. Lloyd’s Register (Polska) Sp. z o.o.
49. Stowarzyszenie Armatorów Rybackich
50. Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów w Gdyni
51. Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce
52. Kołobrzaska Grupa Producentów Ryb - OP Sp.z o.o.
53. Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku
54. Związek Rybaków Polskich w Ustce
55. Polskie Stowarzyszenie Pilotów Morskich
56. Bureau Veritas Polska
57. Północnoatlantycka Organizacja Producentów

W konsultacjach społecznych uwagi zgłosiły Akademia Marynarki Wojennej i Akademia Morska w Szczecinie. Uwagi głównie dotyczyły programów szkoleń oraz ich treści szczegółowych. Po analizie zgłoszonych uwag przepracowano programy szkoleń. Raz jeszcze przeanalizowano treści programowe oraz skorygowano nazewnictwo stosowane w projekcie.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektu rozporządzenia będzie miało wpływ na budżety urzędów morskich, wydających dokumenty potwierdzające udział w szkoleniach przewidzianych projektem rozporządzenia, które stosować będą nowe i zmienione wzory dokumentów. W związku z tym, że dokumenty drukowane na wcześniej zakupionych blankietach, nie przewiduje się zwiększenia kosztów dla administracji. W związku ze zmianą wzorów dokumentów (świadectwo przeszkolenia dydaktycznego instruktorów, świadectwo

operatora służby kontroli ruchu statków) i wprowadzeniem nowych świadectw przeszkolenia (dla inspektora nadzoru powłok malarskich statków morskich, dla inspektora ochrony katodowej poziom 1, dla inspektora ochrony katodowej poziom), konieczna będzie modyfikacja systemu, przy wykorzystaniu którego urzędy morskie przygotowują dokumenty. Szacuje się, że koszt modyfikacji systemu może wynieść ok. 12.500 zł netto.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektu rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, ponieważ porządkuje tematykę szkoleń dla osób związanych z sektorem gospodarki morskiej, nie będących członkami załóg statków morskich. Sankcjonuje szkolenie dla Inspektora powłok malarskich, które do tej pory prowadzone były tylko za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej. Odpowiadając potrzebom rynku, ustanawia równocześnie dwa nowe szkolenia dla osób zajmujących się inspekcjami poszycia statku.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Firmy sektora gospodarki morskiej będą mogły zatrudniać osoby wyszkolone według jednolitych standardów, gwarantujących równy poziom wiedzy i umiejętności. Nabyte podczas szkolenia umiejętności dodatkowo potwierdzone będą dokumentem wydawanym przez administrację morską, która będzie odpowiadać za nadzór nad organizacją i przebiegiem tych szkoleń.

Projekt rozporządzenia porządkuje szkolenia osób związanych z sektorem gospodarki morskiej, a nie będących równocześnie marynarzami. Wychodząc na przeciw oczekiwaniom rynku, sankcjonuje ramowe programy szkoleń osób odpowiedzialnych za inspekcje poszycia statku. Ustanawia na nowo szkolenia operatorów służby kontroli ruchu statków oraz szkolenie dydaktyczne dla instruktorów, które odbywały się przed lipcem 2013 r., a na skutek uchylecia rozporządzenia umożliwiającego ich prowadzenie, zostały zawieszane. Biorąc pod uwagę fakt, że każde z tych szkoleń prowadzone było już wcześniej, nie przewiduje się zatem, by wejście w życie projektowanego rozporządzenia miało wpływ na koszty, jakie ponosić będą pracownicy sektora gospodarki morskiej inni niż marynarze biorący udział w tych szkoleniach. Tym niemniej zauważyć należy, że ceny szkoleń są niezależne od administracji morskiej. Ustalane są przez morskie jednostki edukacyjne, a regulowane są warunkami rynkowymi.

Wejście w życie projektu rozporządzenia przyniesie oszczędności dla firm sektora gospodarki morskiej, które – chcąc zapewnić jednolity poziom wyszkolenia – nie będą zmuszone wysyłać pracowników na szkolenia organizowane za granicą.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.